Nr. 6. Tarnopol, dnia 1 czerwca 1923. Rok III.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA TARNOPOLSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Tarnopol, Województwo. **Wychodzi 1-go każdego miesiąca.**

Cena pojedynczego egzemplarza 500 Mp. — Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia instytucyj społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz urzędowych i wymienionych instytucyj. — Cena ogłoszeń: drobne 200 Mk. za wyraz, — najmniej 2000 Mk.

Treść działu urzędowego:

Treść działu nieurzędowego:

Dział urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, w Monitorze Polskim i w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Administracja polityczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 49 z b. r. poz. 333. Oświadczenie rządowe z 20 kwietnia 1923 w przedmiocie uznania granic wschodnich Rzeczypospolitej.

Nr. 51 z b. r. poz. 361. Rozp. Min. Spraw Wew. z 6 maja 1923 w przedmiocie ustanowienia biur opcyjnych, przewidzianych art. 46 konwencji polsko-niemieckiej, dotyczącej Górnego Śląska z dnia 15 maja 1922.

Nr. 53 z b. r. poz. 374. Rozp. Min. Spraw Wew. z dnia 22 kwietnia 1923 w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Obrony Państwa z 11 sierpnia 1920 r. w przedmiocie utraty obywatelstwa Państwa Polskiego wskutek niespełnienia obowiązku służby wojskowej.

Budowle.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 49 z b. r. poz. 346. Rozp. Min. Robót Publ. z 21 kwietnia 1923 o ulgach budowlanych w miastach.

Elektryfikacja.

W Monitorze Polskim.

Nr. 104 z b. r. poz. 114. Rozp. Min. Robót Publ. z 23 kwietnia 1923 w przedmiocie zmiany rozp. z 11 lutego 1923 o utworzeniu Państw. Rady Elektrycznej.

Handel i Przemysł.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 318. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 19 kwietnia 1923 w przedmiocie zmiany niektórych przepisów rozp. z 17 sierpnia 1921 ustalających warunki należenia do giełd towarowych w Polsce.

Nr. 49 z b. r. poz. 337. Rozp. Rady Ministrów z 20 kwietnia 1923 w przedmiocie podwyższenia opła-

ustanowionych w dekretach z 4 lutego 1919 o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych, modeli i o ochronie znaków towarowych.

Nr. 51 z b. r. poz. 358. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 1 maja 1923 o opłatach za czynności urzędów miar.

Nr. 53 z b. r. poz. 370. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 20 marca 1923 w przedmiocie przepisów dla obsługujących kotły parowe.

Nr. 53 z b. r. poz. 372, Rozp. Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z 20 kwietnia 1923 w przedmiocie powoływania i zwalniania oraz praw i obowiązków maklerów na giełdach pieniężnych.

W Monitorze Polskim.

Nr. 90 z b. r. poz. 102. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 6 kwietnia 1923 w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Rumunji.

Nr. 113 z b. r. poz. 125. Obwieszczenie Min. Przemysłu i Handlu z 17 maja 1923 o zmianie obwieszczenia z 14 lutego 1922 w sprawie wykazów towarów, których wywóz jest zabroniony.

Nr. 114 z b. r. poz. 126. Rozp. Min. Przemysłu i Handlu z 11 maja 1923 w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Królestwa Włoskiego.

Koleje Państwowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 315. Rozp. Min. Kolei Żel. z 24 kwietnia 1923 o zmianach i uzupełnieniach „Taryfy Ogólnej“ na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Nr. 51 z b. r. poz. 362. Rozp. Min. Kolei Żel. z 4 maja 1923 w sprawie zmiany w przepisach o kolejności przyjmowania ładunków nadawanych do wysyłania, oraz o wykonaniu planu przewozowego na zasadzie kolejności.

Komunikacja.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 314. Rozp. Min. Kolei Żel. z 30 marca 1923 w przedmiocie uzupełnienia postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską i Austrją.

Kultura Krajowa.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 49 z b. r. poz. 345. Rozp. Min. Rolnictwa i D. P. z 17 kwietnia 1923 w przedmiocie uznania świadectw tymczasowej licencji ogierów i rejestracji klaczy zarodowych.

Odznaczenia.

W Monitorze Polskim.

Nr. 100 z b. r. poz. 110. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie ustanowienia statutu orderu „Odrodzenia Polski“

1) Dekrety o nadaniu Wielkiej Wstęgi orderu „Odrodzenia Polski“

2) Dekrety o nadaniu Krzyża Komandorskiego z Gwiazdą orderu „Odrodzenia Polski“

3) Dekrety o nadaniu Krzyża Komandorskiego orderu „Odrodzenia Polski“

4) Dekrety o nadaniu Krzyża Oficerskiego orderu „Odrodzenia Polski“

5) Dekrety o nadaniu Krzyża Kawalerskiego, orderu „Odrodzenia Polski“.

Organizacja państwowej służby cywilnej.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 312. Rozp. Rady Ministrów z 13 kwietnia 1923 w przedmiocie djet, zwrotu kosztów przy podróżach służbowych funkcjonarjuszów państw. poza granicami Państwa oraz przesiedleniach funkcjonarjuszów służby zagranicznej.

Nr. 47 z b. r. poz. 324. Rozp. Rady Ministrów z 20 kwietnia 1923 w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Nr. 53 z b. r. poz. 365. Rozp. Rady Ministrów z 11 maja 1923 w sprawie podwyższenia normalnych djet dziennych.

Poczty i Telegrafy.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 317. Rozp. Min. Poczt i Telegrafów z 7 kwietnia 1923 w sprawie przesyłania przesyłek pocztowych w torbach zamykanych dla adresatów zamieszkałych w pozamiejscowym okręgu doręczeń urzędu pocztowego.

Nr. 49 z b. r. poz. 336. Rozp. Rady Ministrów z 20 kwietnia 1923 w sprawie wynagrodzenia funkcjonarjuszów pocztowych za czas spędzony w służbie w pocztach ruchomych i przy konwojowaniu poczty kolejami.

W Monitorze Polskim.

Nr. 106 z b. r. poz. 116. Rozp. Min. Poczt i Telegrafów z 30 kwietnia 1923 w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czekowych Pocztowej Kasy Oszczędności.

Praca i Opieka Społeczna.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 46 z b. r. poz. 316. Rozp. Min. Pracy i O. S. w przedmiocie zniesienia rozp. b. austryjackiego

Ministerstwa Handlu z 8 lutego 1917 w sprawie zakazu pracy nocnej przy sporządzaniu chleba i innych towarów piekarskich.

Nr. 47 z b. r. poz. 321. Ustawa z 24 marca 1923 w przedmiocie uprawnień Ministra Pracy i O. S. do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi.

Sądownictwo.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 47 z b. r. poz. 326. Rozp. Min. Sprawiedliwości z 28 kwietnia 1923 w przedmiocie zmiany § 333 ust. 1 instrukcji sądowej i punktu 12 instrukcji dla organów wykonawczych w b. dzielnicy austryjackiej.

Nr. 49 z b. r. poz. 350 Rozp. Min. Sprawiedliwości z 30 kwietnia 1923 w przedmiocie zmiany instrukcji dla mężów zaufania dla uprzywilejowanych testamentów.

Nr. 52 z b. r. poz. 363. Rozp. Min. Sprawiedliwości z 17 maja 1923 zmieniające rozporządzenie z 19 maja 1922 o opłatach w postępowaniu rejestr.

Skarbowość.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 44 z b. r. poz. 296. Ustawa z 24 marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn.

Nr. 44 z b r. poz. 298. Rozp. Min. Skarbu z 24 kwietnia 1923 w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.

Nr. 44 z b. r. poz. 299 Rozp. Min. Skarbu z 24 kwietnia 1923 w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw.

Nr. 44 z b. r. poz. 300 Rozp. Min. Skarbu z 24 kwietnia 1923 w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.

Nr. 44 z b. r. poz. 301. Rozp. Min. Skarbu z 24 kwietnia 1923 celem wykonania art. 11 i 13 ustawy z dnia 24 marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.

Nr. 48 z b. r. poz. 331. Rozp. Rady Ministrów z 26 kwietnia 1923 w sprawie ujednostajnienia opodatkowania węgla.

Nr. 49 z b. r. poz. 341. Roz. Min. Skarbu z 20 marca 1923 w przedmiocie kompetencji izb skarbowych do zarządzania odpisów i zwrotów, oraz zniżania i umarzania kar pieniężnych lub podwyżek w sprawach, tyczących się opłat stemplowych i podatków giełdowego oraz spadkowego i od darowizn.

Nr. 49 z b. r. poz. 342. Rozp. Min. Skarbu z 2 maja 1923 o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Nr. 49 z b. r. poz. 351. Obwieszczenie Min. Skarbu z 1 maja 1923 w sprawie sprostowania rozporządzenia z 24 kwietnia 1923 celem wykonania art. 11 i 13 ustawy z dnia 24 marca 1923 w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków, spadkowego i od darowizn.

Nr. 50 z b. r. poz. 354. Rozp. Min. Skarbu z 26 kwietnia 1923 w sprawie podwyższenia podatku od węgla.

Nr. 50 z b. r. poz. 355. Rozp. Min. Skarbu z 4 maja 1923 o przyjmowaniu 6% złotych bonów skarbowych jako kaucji i wadjów.

Nr. 50 z b. r. poz. 356. Rozp. Ministra Skarbu z 9 maja 1923 w sprawie uzupełnienia wykazu towarów, zawartego w § 1. rozp. z 26 lipca 1922 w przedmiocie cennika celnego normalnego i ulgowego.

Nr. 50 z b. r. poz. 357. Rozp. Min. Skarbu z 9 maja 1923 w przedmiocie określenia wysokości mnożników celnych.

Nr. 51 z b. r. poz. 359. Rozp. Min. Skarbu z 16 kwietnia 1923 o znawcach powołanych do oceniania przedmiotów majątkowych celem wymiaru opłat stemplowych.

Nr. 51 z b. r. poz. 360. Rozp. Min. Skarbu z 4 maja 1923 o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 marca 1923 w przedmiocie uprawy tytoniu.

Nr. 53. z b. r. poz. 373. Roz. Min. Skarbu z 14 maja 1923 w sprawie podwyższenia opłaty za składowe od towarów przyjętych do składów urzędowych.

W Monitorze polskim.

Nr. 103 z b. r. poz. 112 Obwieszczenie Min. Skarbu z 1 maja 1923 w przedmiocie uprawnienia banków do transakcji walutami i dewizami zagranicznemi.

Nr. 108 z b. r. poz. 117. Rozp. Min. Skarbu z 15 maja 1923 o wypuszczeniu Serji I. C. 6% złotych bonów skarbowych.

Nr. 108 z b. r. poz. 118. Obwieszczenie Min. Skarbu z 15 maja 1923 w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I. C.

Sprawy wojskowe.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 50 z b. r. poz. 352. Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 12 maja 1923 o zasadach, dotyczących starszeństwa przy awansach, sposobu przeprowadzania wyboru, oraz kwalifikowania oficerów.

Umowy międzypaństwowe.

W dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 48 z b. r. poz. 329. Konwencja dotycząca pomocy i opieki społecznej, podpisana pomiędzy Polską a Francją w Warszawie, dnia 14 października 1920 r.

Zarządzenia administracyjne.

W Dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 44 z b. r. poz. 304. Rozp. Min. Robót Publ. z 14 kwietnia 1923 o zmianie § 23 i 25 rozp. z 6 lipca 1922 o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

Nr. 49 z b. r. poz. 343. Rozp. Min. Spraw Wew. z 6 kwietnia 1923 w przedmiocie przepisów wykonawczych do dekretu z 7 lutego 1919 o widowiskach.

Zdrowie publiczne.

W dzienniku Ustaw Rz. P.

Nr. 45 z b. r. poz. 309. Rozp. Min. Zdrowia Publ. z 10 kwietnia 1923 w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 52 z b. r. poz. 364. Rozp. Min. Zdrowia Publ. z 28 kwietnia 1923 w przedmiocie taksy aptekarskiej.

W Monitorze Polskim.

Nr. 111 z b. r. poz. 121. Rozp. Min. Zdrowia Publ. z 23 kwietnia 1923 w przedmiocie zmiany rozp. Min. Zdrowia Publicznego z 25 sierpnia 1920 o utworzeniu powiatowych komisji do spraw hygieniczno-lekarskiej opieki nad dziećmi.

Województwo Tarnopolskie
Wydział Prezydjalny.

L. 3278/pr. Tarnopol, dnia 17 maja 1923.

Zakaz publikowania obrazów z filmów kinematograficznych i reklam obrazowych kinematograficznych, oraz nadzór nad przedstawieniami w kinach.

Do Wszystkich Panów Starostów Województwa Tarnopolskiego.

Przedsiębiorstwa kinematograficzne wprowadziły w zwyczaj nielegalne publikowanie fotografji, rysunków, plakatów obrazowych, przedstawiających zwłaszcza sceny z filmów dla młodzieży niewłaściwych, drażniąc niemi i pociągając w niezdrowym kierunku ciekawość młodzieży przedewszystkiem szkolnej. Młodzież ta tem łatwiej ulega deprawującemu wpływowi tego rodzaju publikacyj, że z okresu wojennego wyniosła wiele zepsucia i stała się podatniejszą, niż przed wojną, na demoralizujące wpływy.

Celem zapobieżenia temu — na podstawie § 25 Rozp. Minist. z dnia 18 września 1912 Dz. P. P. Nr. 191 zakazuję wystawiania na widok publiczny zarówno przy wejściu do kinematografu, jak i w innych jakichkolwiek miejscach, lokalach, oknach wystawowych, tablicach, obwieszczeniach i t. p. na obszarze Województwa Tarnopolskiego wszelkich reklam obrazowych (fotografji, rysunków) plakatów obrazowych przedstawiających sceny z filmów kinematograficznych i polecam, zakaz ten podać do wiadomości właścicieli odnośnych przedsiębiorstw, jakoteż Policji Państwowej, która ma dopilnować ścisłego zastosowania się licencjonarjuszy niniejszego zakazu.

Przekroczenia niniejszego zakazu mają być karane według postanowień rozp. Minist. z dnia 30 września 1857 Dz. p. p. Nr. 198, a winnymi przekroczenia stają się i na równi mają być karani tak licencjonarjusz, jakoteż rozszerzyciele i osoby, które zezwalają, by na objektach do nich należących były powyższe obrazy reklamowe umieszczane.

O ile licencjonarjusz zostanie dwukrotnie ukarany prawomocnie, zarządzi Pan Starosta zamknięcie przedsiębiorstwa i przedstawi tutaj równocześnie wniosek na odebranie licencji po myśli §. 26 Rozp. Minist. z 18 września 1912 Dz. p. p. Nr. 191.

Celem roztoczenia należytego nadzoru nad przedstawieniami kinowemi i zapobieżenia demoralizującemu wpływowi niektórych widowisk kinematograficznych na młodzież szkolną, zamierzam w myśl §. 22. rozp. Min. z 18 września 1912 Dz. p. p. Nr. 191 przyznać we wszystkich kinach tutejszego Województwa po jednem bezpłatnem miejscu dla delegatów korporacji humanitarnych, względnie władz szkolnych.

Zechce zatem Pan Starosta jak najrychlej wejść w porozumienie z temi władzami, względnie korporacjami co do sposobu wykonywania przez nie nadzoru i przedłożyć o tem sprawozdanie Województwu, wskazując te Władze, względnie korporacje, któreby się kontroli podjęły, ewentualnie także imiona i nazwiska proponowanych delegatów celem wystawienia im kart legitymacyjnych przez Województwo.

Relacji oczekuję do dni 14.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 17942/I/1 ex 23. Tarnopol, d. 28 kwietnia 1923.

Odszkodowania za szkody wojenne.

Do wszystkich Panów Starostów

W ostatnich czasach do Głównego Urzędu Likwidacyjnego napływają liczne podania poszkodowanych wskutek wojny osób z prośbą o wypłatę odszkodowania za zarejestrowane przez nią w Komisjach szacunkowych działających z ramienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego straty wojenne.

W związku z powyższem Główny Urząd Likwidacyjny wyjaśnia, że wypłata odszkodowań wojennych nie jest przesądzona żadną ustawą, przyczem zwraca się uwagę, iż art. 1 Ustawy z dnia 10 maja 1919 r. „o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojen-

nych" wyraźnie zastrzega, że rejestracja w niczem nie przesądza sprawy wynagrodzenia strat wojennych.

Wobec powyższego wypłata odszkodowań uskutecznioną być nie może i Główny Urząd Likwidacyjny uprzedza, że na wszelkie podania w wymienionych sprawach osobnych odpowiedzi petentom udzielać nie będzie.

W sprawie zgłaszania niezarejestrowanych dotychczas strat wojennych Główny Urząd Likwidacyjny komunikuje, iż wszelkie podania otrzymane przez wymieniony Urząd o zarejestrowanie nie zgłoszonych jeszcze strat uwzględnione być nie mogą, gdyż prowadzona przez Główny Urząd Likwidacyjny rejestracja strat wojennych została ostatecznie ukończona jeszcze w r. 1921 i przeprowadzające ją organy zlikwidowane.

Powyższe wyjaśnienie podaję do wiadomości Panów Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 6 kwietnia 1923 Nr. AO. 881 z poleceniem powiadomienia jak najszerszych warstw ludności (także za pośrednictwem duchowieństwa wszystkich wyznań), a to celem zapobieżenia wyzyskiwaniu poszkodowanych przez pewne osoby względnie biura pisania prośb, które, to prośby nie mają żadnego celu a narażają poszkodowanych tylko na stratę czasu i bezpotrzebne koszty.

Za Wojewodę: **Leurman** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20775/I/3 ex 23. Tarnopol, dnia 11 maja 1923.

w sprawie zakładów kąpielowych do publ. użytku.

Ogłoszenie.

Wobec zbliżającego się okresu kąpielowego i związanego z tem objawu zakładania przedsiębiorstw kąpielowych na wodach publicznych i prywatnych, zwracam uwagę interesowanym, że według art. 45 punkt 7 ust. wodnej z 19 września 1922 r. Dz. U. R. P. Nr. 102 poz. 936 na urządzenie publicznych zakładów kąpielowych na płynących wodach oraz na jeziorach i stawach wymagane jest pozwol. władzy wodnej.

Podanie wraz z planami i szkicami odnośnych zakładów należy wnosić do Urzędu Wojewódzkiego o ile rozchodzi się o wody żeglowne i spławne na wszystkich zaś innych wodach do właściwych Starostw. Podania będą następnie poddane dochodzeniu przewidzianemu w art. 191, 202, 204 i 206 ustawy wodnej.

Przedsiębiorcy istniejących obecnie takich zakładów winni wykazać właściwej władzy wodnej tytuł prawny w braku którego rzeczą władzy będzie zbadać z urzędu stan prawny przedsiębiorstwa i wydać w miarę wyniku dochodzeń stosowne zarządzenia.

Przepis art. 45 ust. wodnej niema jednak zastosowania tam, gdzie się rozchodzi o wyznaczenie miejsc na brzegach wód dla kąpieli (a nie dla zakładów kąpielowych do publicznego użytku), albowiem takie użytkowanie wód w myśl art. 21 cytowanej ustawy wodnej jest dozwolone każdemu bez osobnego pozwolenia władzy.

W takich wypadkach techniczne organa wykonawcze miejscowych zarządów rzecznych na zasadzie art. 190 ust. wodnej zbadają i wyznaczą właściwe na te cele miejsca.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.

L. 20775/I/3 ex 23. Tarnopol, dnia 11 maja 1923.

Wszystkim Panom Starostom Województwa Tarnopolskiego

do wiadomości, powiadomienia Magistratów miast i Zwierzchności gminnych jaknajobszerniejszego podania ogłoszenia do publicznej wiadomości i ścisłego zastosowania się. W wypadkach właściwości Starostw przewidzianej w art. 187 u. w. należy przed rozpisaniem rozprawy przesłać odnośne podania z planami odnośnemu Zarządowi wodnemu do zbadania, czy i o ile miejsca w którem projektowany zakład kąpielowy ma być wzniesiony i urządzony, ze względów na bezpieczeństwo publiczne i istniejące budowle wodne nadają się wogóle do tego celu, a w razie przeciwnym należy podanie po myśli art. 193 u. w. bez wyznaczenia rozprawy odrzucić.

Pozwolenia można również odmówić na podstawie art. 48 u. w. i z tego przepisu należy wszędzie tam skorzystać, gdzie projektowane zakłady kąpielowe bądź ze względów publicznych, bądź ze wględów zdrowotnych nie odpowiadają wymogom czasu i potrzebom miejscowym.

Pozatem należy we wszystkich wypadkach zapraszać do rozprawy przedstawicieli reprezentacji gminnych danej miejscowości.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

L. 19252/V/1. Tarnopol, dnia 17 maja 1923.

Upoważnienie do parcelacji.

Główny Urząd Ziemski pismem z dnia 13 kwietnia 1923 L. 999/pr. zawiadamia o udzieleniu upoważnienia do parcelacji większych posiadłości ziemskich T-wu Agrarno-Osadniczemu „Kolonizator" Spółce Akcyjnej w Warszawie na terenie Województw Warrzawskiego, Łódzkiego Lubelskiego, Białostockiego, Kieleckiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Wołyńskiego i Ziemi Wileńskiej.

Za Wojewodę: **Dr. Mazurek** w. r.
Naczelnik Wydziału.

Województwo Tarnopolskie.

L. 19261/V/1 ex 23. Tarnopol, 20 maja 1923.

Przymusowe ubezpieczenie od ognia.

Do Pana Starosty (wszystkich).

„Polska Dyrekcja ubezpieczeń wzajemnych“ w Warszawie oznajmiła mi pismem z dnia 19 kwietnia 1923 L. 2411. że z dniem 25 marca b. r. otwarty został oddział tej instytucji w Tarnopolu a biura jego mieszczą się w „Hotelu Podolskim“.

Kierownictwo Oddziału poruczone zostało panu Franciszkowi Lewkowiczowi.

Z uwagi, że zakres działania „Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń wzajemnych“ oparty jest na przepisach Ustawy Sejmowej z 23 czerwca 1921 (Dz. u. Nr. 64 poz. 395 ex 1921) i rozporządzenia p. Ministra Skarbu z 25 grudnia 1921 (Dz. u. Nr. 5 poz. 34 ex 1922), oraz ze względu na okoliczność, że instytucja ta o charakterze samorządowym i wybitnie społecznym, posiada nie dające się zaprzeczyć duże znaczenie gospodarcze dla dobrobytu ludności, polecam Panu Staroście, aby obznajomiwszy się dokładnie z powyższemi przepisami pouczył szczegółowo kierowników gmin osobnym okólnikiem, a także przy sposobności sesyj urzędowych, o obowiązkach współdziałania władz gminnych w zakresie ubezpieczeń przymusowych (Art. 35 ustawy) i zwrócił ich uwagę na korzyści wypływające z takiego ubezpieczenia.

Nie wszyscy bowiem obywatele, zwłaszcza po wsiach i miasteczkach, rozumieją doniosłość ubezpieczenia się, lecz dopiero po pożarze biadają na ciężkie skutki klęski ogniowej.

To też ustawą wyżej cytowaną uchwalony został dla Małopolski obowiązek ubezpieczenia budowli, a dzięki temu obowiązkowi i jego powszechności, wszyscy właściciele budynków, zarówno w interesie własnym, jakoteż społecznym **muszą zgłosić swe nieubezpieczone dotychczas gdzieindziej budowle** do ubezpieczenia w P. D. U. W. jako instytucji samorządowej opartej na zasadach wzajemności i mającej na celu dobro publiczne, nie zaś osiąganie zysków (Art. 1 ust.).

O wykonaniu niniejszego zarządzenia doniesie mi Pan Starosta do 14 dni.

Wojewoda: **Zawistowski.**

ODPIS.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Nr. 199-W. III. Warszawa, dnia 8 lutego 1923. W sprawie przestrzegania przepisów dotyczących nazwy lek. wet. Do Pana Wojewody w Tarnopolu. Na mocy obowiązujących we wszystkich dzielnicach Polski przepisów ustawowych osobom, posiadającym dyplomy z ukończenia studjów w wyższych uczelniach weterynaryjnych, przysługuje prawo do tytułu „lekarza weterynaryjnego“, względnie „doktora lub magistra nauk weterynaryjnych“.

Używanie w korespondencjach i aktach urzędowych nazwy „weterynarz“ w stosunku do specjalistów, posiadających wyższe studja naukowe, jest nieuzasadnione istniejącemi przepisami, a nadto może wywołać nieporozumienie w sprawach dotyczących wykonywania praktyki weterynaryjnej, ekspertyz sądowych i wydawania świadectw weterynaryjnych.

Ponieważ niektóre urzędy państwowe i władze samorządowe używają dotąd w korespondencjach i aktach urzędowych nazwy „weterynarz“, zamiast „lekarz weterynaryjny“ Ministerstwo prosi Pana Wojewodę, aby zechciał wezwać podwładne urzędy oraz władze samorządowe do ścisłego przestrzegania wymienionych wyżej tytułów „lekarzy weterynaryjnych“. Za Ministra: Dr. Dalkiewicz Dyrektor Departamentu.

Województwo Tarnopolskie.

L. 9229/V/4 ex 23. Tarnopol, dnia 5 marca 1923.

Przestrzeganie przepisów dotyczących nazwy lek. weterynaryjnych.

Do Pana Starosty (wszystkim).

Powyższy reskrypt Ministerstwa R. i D. P. zechce Pan Starosta podać do wiadomości naczelników gmin, przełożonych obszarów dworskich oraz podległych Mu urzędów i organów z wezwaniem do ścisłego przestrzegania.

Wojewoda: w. z. **Jaworczykowski** w. r.

Województwo Tarnopolskie.
Wydział Zdrowia Publicznego.

L. 18742/VIII/1 ex 1923. Tarnopol, d. 7 maja 1923.

Tarnopolskie Województwo nadało prawomocnie Magistrowi farmacji Franciszkowi Baczyńskiemu, koncesję na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Pomorzanach, nabytej w drodze kupna od magistra farmacji Salomona Eidelsheima, właściciela apteki w Pomorzanach.

Wojewoda: **Zawistowski** w. r.

Odznaczenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał na wniosek Rady Ministrów i stosownie do ustawy z dnia 4 lutego 1921 (Dz. U. Rz. P. Nr. 24 poz. 137) oraz ustawy z dnia 28 kwietnia 1922 (Dz. U. Rz. P. Nr. 31 poz. 255) dekretami z dnia 2 maja 1923.

Panu Kazimierzowi Jaworczykowskiemu, Naczelnikowi Wydziału Województwa Tarnopolskiego, za

długoletnią, wyjątkowo gorliwą i nieskazitelną pracę zawodową, odznaki Kawalera Krzyża Oficerskiego orderu „Odrodzenia Polski“.

Panu Konstantemu Des Loges, Naczelnikowi Wydziału Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu, za długoletnią i wyjątkowo gorliwą pracę zawodową, odznaki Kawalera Krzyża Oficerskiego orderu „Odrodzenia Polski“.

Panu Czesławowi Leonowi Eckhardtowi, Staroście w Tarnopolu, za gorliwą i nieskazitelną pracę zawodową w dziedzinie administracji państwowej, odznaki Krzyża Kawalerskiego orderu „Odrodzenia Polski“.

Ruch służbowy.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych zamianował urzędników konceptowych w VIII. st. sł.: Kazimierza Adama w Brzeżanach, Ludwika Glodta w Czortkowie, Michała Życzyńskiego w Podhajcach, Aleksandra Skalkowskiego w Przemyślanach i Romana Woroszyńskiego w Trembowli urzędnikami w VII. stopniu służbow.

Wojewoda Tarnopolski zamianował urzędnika konceptowego w X. st. sł. Mieczysława Hebanowskiego urzędnikiem konceptowym w VIII. stopniu służbowym;

praktykanta konceptowego Kazimierza Michera urzędnikiem konceptowym w VIII. stopniu służbowym;

Bleichera Romana prowizorycznym referentem rolniczym w VIII. st. sł. i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu;

praktykanta weterynaryjnego w Starostwie w Skałacie Włodzimierza Bortnika prowizorycznym lekarzem weterynaryjnym w VIII. stopniu służbowym;

kontraktowego kierownika Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, Kazimierza Gawlikowskiego Kierownikiem Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w VIII. stopniu służbowym;

zamianował urzędnika kancelaryjnego IX. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Pawła Cybulskiego urzędnikiem kancelaryjnym w VIII. st. sł.;

urzędnika kancelaryjnego X. st. sł. Michała Witeka w Przemyślanach, Stanisława Obarę w Kopyczyńcach, Henryka Wójcickiego w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu, Konstantego Kołodzieja w Przemyślanach, Eugenję Stiasnową w Buczaczu, Teofila Gancarza w Kopyczyńcach, Gizelę Bauerówną w Złoczowie, Rudolfa Klimka w Skałacie, Bronisława Schwabego w Złoczowie, Jana Hübnera w Tarnopolu, Teofila Horeczego w Skałacie, Włodzimierza Sakiewicza w Zbarażu, Józefa Bergera w Buczaczu i Gustawa Kopeckiego w Podhajcach urzędnikami kancelaryjnymi w IX. st. sł.;

urzędnika kancelaryjnego XI. st. sł. Stefana Hornatkiewicza w Borszczowie, Alfreda Dąbrowskiego w Zaleszczykach, Mateusza Seredyńskiego w Skałacie, Pawła Antoniego (2 im.) Łężnego w Kopyczyńcach i Bazylego Rudego w Podhajcach urzędnikami kancelaryjnymi w X. st. sł. z pozostawieniem ich na dotychczasowych stanowiskach służbowych;

przyjął Dra Michała Rosenbauma do służby w Starostwie w Zaleszczykach w charakterze kontraktowego zastępcy lekarza powiatowego z poborami VIII. st. sł.;

dopuścił do praktyki kancelaryjnej Marję Zadurowiczowną i przydzielił ją do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu;

dopuścił Stefanję Hruby do praktyki kancelaryjnej przy Województwie Tarnopolskim i przydzielił ją do służby w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu;

przeniósł praktykanta konceptowego Kazimierza Pawlikowskiego z Urzędu Wojewódzkiego w Tarnopolu do Zborowa i przydzielił go do służby w tamtejszem Starostwie;

przeniósł pow. lekarza weterynaryjnego w VIII. stopniu służbowym w Starostwie w Czortkowie Gwidona Sokołowskiego do Tarnopola i przydzielił go do służby w Urzędzie Wojewódzkim;

przeniósł urzędn. kancel. w X. st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Tarnopolu Aschera Spielmanna od dnia 1 czerwca 1923 począwszy w stan spoczynku.

Obwieszczenie.

Wszyscy obywatele polscy, którzy byli podczas wojny internowani w obozach jeńców w Kanadzie a dotychczas nie otrzymali należnego im wynagrodzenia, winni zgłaszać się listownie do Generalnego Konsulatu Rzeczypospolitej Polskiej w Montrealu, podając szczegóły co do swego obecnego miejsca zamieszkania, datę urodzenia, nazwę miejscowości w której byli aresztowani i datę aresztowania, nazwę obozu jeńców, w którym byli internowani, numer w obozie i datę uwolnienia.

O ileby ktoś z interesowanych nie pamiętał wszystkich szczegółów, winien podać takie szczegóły, któreby ułatwiły określenie obozu np. czy obóz znajdował się w zachodnich czy też wschodnich prowincjach Kanady, nazwisko komendanta i t. p.

Komunikaty pocztowe.

Z dniem 4 lutego b. r. przemieniono agencję pocztową w Wojciechowicach pow. Przemyślany na składnicę pocztową o zwykłym zakresie działania. Z tego powodu przydziela się gminy i obszary dworskie: Wojciechowice, Dobrzanica, Tuczne i Żędowice, dalej gminę Ostałowice i przysiółek Prybeń do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Janczynie.

Z dniem 14 marca 1923 zwinięto czasowo agencję pocztową w Czerwonogrodzie pow. Zaleszczyki, a okręg jej doręczeń t. j. gminę i obszar dworski Czerwonogród, dalej gminę Księżyna i przysiółek Nagórzany przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Tłustem.

Z dniem 31 marca 1923 zwija się czasowo agencję pocztową w Uściu biskupiem pow. Borszczów a okręg jej doręczeń t. j. gminy Uście biskupie, Horoszowa, Filipkowce i Michałków oraz przysiółek Kaczorówka przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Mielnica.

Z dniem 31 marca 1923 zwija się agencję pocztową w Hlibowie pow. Skałat a okręg jej doręczeń t. j. gminy i obszary dworskie Hlibów i Poznanka przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Grzymałów.

Z dniem 15 kwietnia 1923 wydziela się gminę Łozowa z zamiejscowego okręgu doręczeń składnicy pocztowej w Kurnikach i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Tarnopol.

Z dniem 15 kwietnia 1923 wydziela się gminę Łozówka z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Mszaniec i przydziela się ją do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Iwanówka k. Trembowli.

Z dniem 15 kwietnia 1923 uruchamia się w miejscowości Skoryki, powiat Zbaraż, agencję pocztową 3-go stopnia we wszystkich działach służby pocztowej. Z tego powodu przydziela się gminę i obszar dworski Skoryki do miejscowego, zaś gminy i obszary dworskie, Klimkowce, Medyń, Pieńkowce i Proszowce wraz z przynależnemi do nich przysiółkami oraz gminę Worobijówka i folwark Step do zamiejscowego okręgu doręczeń tej agencji, wydzielając równocześnie powyższe miejscowości z zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Podwołoczyska i Nowesiolo k. Podw. Agencja pocztowa w Skorykach nie ma obowiązku doręczania przesyłek pocztowych w miejscowym okręgu doręczeń adresatom do domu z wyjątkiem przesyłek pospiesznych.

Z dniem 27 kwietnia 1922 zwija się czasowo agencję pocztową w Toustobabach, pow. Podhajce a okręg jej doręczeń t. j. gminy i obszary dworskie Toustobaby, Korzowa z przysiółkiem Kalinowszczyzna Zawadówka, z przysiółkiem Huta zawadowska oraz obszar dworski Markowa przydziela się do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Horożanka.

Dział nieurzędowy.

Ogłoszenia.

Unieważnia się legitymację kolejową Nr. 20 ex 1921 wystawioną przez Województwo w Tarnopolu dnia 5 grudnia 1921 na imię Jana Kurka lekarza weterynaryjnego, którą tenże zgubił w niewiadomych okolicznościach.

Dnia 12 kwietnia b. r. skradł nieznany sprawca w Tarnopolu u Anny Smolij z Roznoszyniec dowód osobisty Nr. 459 Ser. A. Nr. 38.9259 wydany przez Starostwo w Zbarażu dnia 10 kwietnia 1923.

Teodorowi Leszczyńskiemu z Dobrywód pow. Zbaraż skradziono dnia 2 maja b. r. na dworcu kolejowym w Tarnopolu wydany przez Starostwo w Zbarażu 30 kwietnia 1923 dowód osobisty Lpr. 1301 Serja 390101.

Magistrat Król. wolnego miasta
Kamionki strumiłowej.

L. 1283/23. Kamionka strum. 10 maja 1923.

Obwieszczenie.

W myśl § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z 29 kwietnia 1922 Nr. 294 Dz. U. Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 34 ogłasza się, że gmina tutejsza zaprowadza na mocy ustawy z 17 grudnia 1921 Dz. u. Nr. 2 z r. 1922 poz. 6 Art. 21 podatek od lokali w mieście Kamionce strumiłowej i wskutek uchwały Rady przybocznej z 12 października 1922 zatwierdzonej uchwałą Rady przybocznej Zarządu powiatowego z 26 marca 1923 L. 654/23 w myśl § 24 powołanego na wstępie rozporządzenia ustaliła stawkę podatku od lokali 25% faktycznego komornego lub wartości czynszowej z mocą obowiązującą dopiero w 2 (dwa) miesiące po ogłoszeniu niniejszego obwieszczenia.

Komisarz Rządowy: **Poznański** w. r.

Z drukarni Leona Wierzbickiego w Tarnopolu (Pasaż Adlera 6).